



PARAULA I VIDA

Per un treball decent



Els bisbes de Catalunya acabem de reclamar l'atenció dels cristians i de la societat sobre el compromís que hem de tenir perquè tot hom pugui aconseguir «un treball decent» en condicions de llibertat, equitat, seguretat i dignitat humana. Us faig un breu resum del nostre Missatge:

1. A Catalunya continuen havent-hi més de 650.000 persones aturades (més de 4.700.000 persones al conjunt de l'Estat espanyol, segons dades de començament del 2016). En els darrers anys s'han aplicat algunes mesures en favor d'una recuperació econòmica que han capgirat les condicions de treball de moltes persones pel que fa a la temporalitat, el tipus de jornada, i el seu nivell salarial.

Avui, l'ocupació ja no garanteix sortir de la pobresa, com ho demostra el fet que el nombre dels anomenats «treballadors pobres» vagi creixent de manera progressiva, ja que la taxa de risc de pobresa en el treball a Catalunya ja es troba a l'11,7% dels treballadors. Cada vegada ens trobem més persones excloses del mercat

de treball, d'altres amb unes condicions laborals indignes, moltes treballant en l'economia submergida i molts joves que segueixen patint una falta de perspectives laborals que els angoixen i que ens han de preocupar a tots.

2. Es fa necessari un treball decent per a la persona i per a la societat, ja que el treball té un paper fonamental i decisiu en la vida personal, familiar i social dels ciutadans. Quan el treball i les seves condicions es veuen profundament deteriorades, tota la vida personal, familiar i social es veu afectada negativament. El treball és un bé i un dret fonamental de tota persona, vinculat a la dignitat humana; amb treball, les persones són creatives, útils i obtenen un reconeixement social que els dignifica.

3. El Concili Vaticà II afirma que «el treball és un dret fonamental i un bé per a la persona humana» (GS 26). Cal promoure una economia que generi oportunitats, iniciativa empresarial, desenvolupament, llocs de treball i formes de vida més sostenibles per a tothom. En un text molt lúcida, el Papa Benet XVI afirma: «Què significa la paraula decència aplicada al treball? Significa un treball que, en qualsevol so-

cietat, sigui expressió de la dignitat essencial de tot home o dona: un treball lliurement elegit, que associï efectivament els treballadors, homes i dones, al desenvolupament de la seva comunitat; un treball que, d'aquesta manera, faci que els treballadors siguin respectats, evitant tota discriminació; un treball que permeti satisfer les necessitats de les famílies i escolaritzar els fills sense que es vegin obligats a haver de treballar; un treball que permeti als treballadors d'organitzar-se lliurement i fer sentir la seva veu; un treball que deixi espai per a retrobar-se adequadament amb les pròpies arrels en l'àmbit personal, familiar i espiritual; un treball que assegurï una condició digna als treballadors que arriben a la jubilació» (CinV 63).

El camí cap al treball decent hauria de ser una prioritat en les polítiques dels governs i en els objectius dels agents socials i empresarials. L'economia no pot ser mai un absolut i ha d'estar sempre al servei de les persones. Com diu el Papa Francesc, «no és acceptable una economia de l'exclusió i la desigualtat, que mata» (EG 53).

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

X Trobada de Taizé Catalunya, a La Seu d'Urgell



Dissabte dia 8 d'octubre va tenir lloc a La Seu d'Urgell la X Trobada de grups de pregària de Taizé de Catalunya, on hi van participar una setantena de joves.

Al matí foren acollits al Seminari diocesà d'Urgell pel Delegat de Joventut de la Diòcesi, Sr. Lluís Plana, i pel prevere d'Urgell, Mn. Iván David Ayala, que acompanya pastoralment aquest grup a la Diòcesi d'Urgell.

Aquesta jornada és una iniciativa del Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears i de diferents grups de persones properes a la Comunitat de Taizé.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

PACIFICAR L'ÀNIMA I EL MÓN

Reconciliar-se amb el passat (II)

Amagar el passat és fugir per la tangent però assumir-lo, quan és tenebrós i difícil, requereix molta audàcia. Tornem, una i altra vegada, sobre el passat per lamentar-lo o bé sofrim, innecessàriament, imaginant futures penalitats que, després, es presenten d'una manera completament diferent a com havíem anticipat.

Tots els grans savis, tant d'Occident com d'Orient, recomanen centrar-nos en el present, com una cuirassa que ens immunitza enfront del que amena-

ça la pau interior, pertorbant-la per les portes dels cinc sentits. No és fàcil, però, viure amb aquesta consciència del present, sense anticipar-se al que vindrà, ni quedar atrapat pel que es va viure. És un exercici que ens retorna al temps de la primera infantesa, quan encara no hi havia un passat per recordar, ni es projectava un futur esplendorós. Senzillament, es vivia el present.

La pau amb la pròpia biografia implica, també, acceptar la pròpia edat, la que ara i en aquest mo-

ment tens. És molt difícil tenir, conscientment, a cada moment de la vida, l'edat que es té, ni més ni menys. És difícil acceptar i assumir, en pau amb un mateix i en pau amb la pròpia edat, el que fins ara hem estat o hem deixat de ser, així com la reducció del ventall d'opcions que irremissiblement es produeix, a mesura que avança la vida.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Por un trabajo decente

Los obispos de Cataluña acabamos de reclamar la atención de los cristianos y de la sociedad sobre el compromiso que debemos tener para que todos puedan conseguir «un trabajo decente» en condiciones de libertad, equidad, seguridad y dignidad humana. Este es un breve resumen de nuestro Mensaje:

1. En Cataluña siguen habiendo más de 650.000 personas paradas (más de 4.700.000 personas en el conjunto del Estado español, según datos de comienzo del 2016). En los últimos años se han aplicado algunas medidas en favor de una recuperación económica que han dado la vuelta a las condiciones de trabajo de muchas personas en cuanto a temporalidad, tipo de jornada, y nivel salarial.

Hoy, el empleo ya no garantiza salir de la pobreza, como lo demuestra el hecho de que el número de los llamados «trabajadores pobres» vaya creciendo de manera progresiva, ya que la tasa de riesgo de pobreza en el trabajo en Cataluña ya se encuentra en el 11,7% de los trabajadores. Cada vez nos encontramos más personas excluidas del mercado de trabajo, otras con unas condiciones laborales indignas, muchas trabajando en la economía sumergida y muchos jóvenes que siguen sufriendo una falta de perspectivas laborales que les angustian y que nos deben preocupar a todos.

2. Se hace necesario un trabajo decente para la persona y para la sociedad, ya que el trabajo tiene un papel fundamental y decisivo en la vida personal, familiar y social de los ciudadanos. Cuando el trabajo y sus condiciones se ven profundamente deterioradas, toda la vida personal, familiar y social se ve afectada negativamente. El trabajo es un bien y un derecho fundamental de toda persona, vinculado a la dignidad humana; con trabajo, las personas son creativas, útiles y obtienen un reconocimiento social que los dignifica.

3. El Concilio Vaticano II afirma que «el trabajo es un derecho fundamental y un bien para la persona humana» (GS 26). Hay que promover una economía que genere oportunidades, iniciativa empresarial, desarrollo, puestos de trabajo y formas de vida más sostenibles para todos. En un texto muy lúcido, Benedicto XVI afirma: «¿Qué significa la palabra decencia aplicada al trabajo? Significa un trabajo que, en cualquier sociedad, sea expresión de la dignidad esencial de todo hombre o mujer: un trabajo libremente elegido, que asocie efectivamente a los trabajadores, hombres y mujeres, al desarrollo de su comunidad; un trabajo que, de este modo, haga que los trabajadores sean respetados, evitando toda discriminación; un trabajo que permita satisfacer las necesidades de las familias y escolarizar a los hijos sin que se vean obligados a tener que trabajar; un trabajo que permita a los trabajadores organizarse libremente y hacer oír su voz; un trabajo que deje espacio para reencontrarse adecuadamente con las propias raíces en el ámbito personal, familiar y espiritual; un trabajo que asegure una condición digna a los trabajadores que llegan a la jubilación» (CinV 63).

El camino hacia el trabajo decente debería ser una prioridad en las políticas de los gobiernos y en los objetivos de los agentes sociales y empresariales. La economía no puede ser nunca un absoluto y debe estar siempre al servicio de las personas. Como dice el Papa Francisco, «no es aceptable una economía de la exclusión y la desigualdad, que mata» (EG 53).

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Festa de la Mare de Déu del Pilar a la diòcesi



La festa de la Mare de Déu del Pilar es va celebrar a les paròquies de la diòcesi amb solemnitat. L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir la missa solemne amb motiu de la festa de la Mare de Déu del Pilar, patrona de la Guàrdia Civil, que se celebrà a la Catedral de Santa Maria d'Urgell.

A la seva homilia va recordar com Maria és Pilar de fe. Aquesta fe mariana de tantes generacions —deia el Papa Sant Joan Pau II en la seva estada a Saragossa el 1982— ha de convertir-se no només en record sinó en punt de partida envers Déu. Les pregàries i els sacrificis, el batec vital d'un poble, que expressa davant Maria els seus goigs, triste-

ses i esperances, són les pedres noves que eleven la dimensió sagrada d'una fe mariana. Evocar la història no és nostàlgia del passat o narcisisme, és viure el memorial d'una tradició que arriba viva fins a nosaltres i ens impulsa a mirar envers el futur amb esperança. Sense atendre les arrels de l'ahir, els pobles, les institucions i les persones no tenen profunditat.

El Copríncep episcopal recordà com el Papa Francesc vol una Església en sortida i conversió que posi de relleu la presència singular de la Mare de Crist en la història del nostre poble. La devoció i el culte a la Mare de Déu del Pilar ens impulsa a una vida més humana i evangèlica, a comprometre'ns amb passió en la construcció d'un món en pau, més

just, més fratern i més solidari. La celebració eucarística va comptar amb un gran grup d'autoritats encapçalades per l'Ambaixador d'Espanya al Principat d'Andorra, els representants dels estaments jurídics i dels cossos de seguretat de l'Estat, i també dels cossos de seguretat d'Andorra i França; així com els representants del Consell Comarcal i ajuntaments de La Seu d'Urgell i de la comarca.

La festa va ser molt viscuda també a Urgell Mitjà on, al Santuari de Refet i a Santa Perpètua de Vilanova de l'Aguda, Mn. Josep Sauter i Mn. Jaume Mayoral van presidir sengles aplecs, que malgrat la pluja que va caure van ser molt participats, amb les autoritats locals i els fidels.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Misericòrdia i redempció

El passatge que hem escoltat ens parla de la misericòrdia de Déu que es realitza en la redempció, és a dir, en la salvació que ens ha estat donada amb la sang del seu Fill Jesús (cf. 1Pe 1,18-21). La paraula redempció s'utilitza poc, però és fonamental perquè indica l'alliberament més radical que Déu podia realitzar per nosaltres, per tota la humanitat i per tota la creació. Necessitem que Déu ens alliberi de tot tipus d'indiferència, d'egoisme i d'autosuficiència.

Les paraules de l'apòstol Pere expressen molt bé el sentit del

nou estat de vida al qual som cridats. Fent-se un de nosaltres, el Senyor Jesús no sols assumeix la nostra condició humana, sinó que ens eleva a la possibilitat de ser fills de Déu.

Amb la seva mort i resurrecció Jesucrist, Anyell sense taca, ha vençut la mort i el pecat per alliberar-nos del seu domini. Ell és l'Anyell que s'ha sacrificat per nosaltres perquè poguéssim rebre una nova vida plena de perdó, amor i alegria. Són boniques aquestes tres paraules: perdó, amor i alegria. Tot això que ell va assumir va ser també redimit, alliberat i salvat. Certament,

és veritat que la vida ens posa a prova i a vegades sofrim per això. Però en aquests moments som convidats a orientar la mirada envers Jesús crucificat que sofreix per nosaltres i amb nosaltres, com a prova certa que Déu no ens abandona.

No oblidem mai que en les angoixes i en les persecucions, com en els dolors de cada dia, som sempre alliberats per la mà misericordiosa de Déu que ens aixeca cap a ell i ens condueix a una vida nova. L'amor de Déu no té límits.

(Dimecres, 10 de setembre de 2016.)

Els pelegrins d'Urgell a Terra Santa tornen a casa plens de joia

Els pelegrins d'Urgell han tornat de Terra Santa amb l'alegria profunda de conèixer els Llocs Sants, de viure-hi moments de pregària i d'aprofundiment històric, de companyonia i de compartir experiències vitals molt especials. Acompanyats per Mn. Ramon Sàrries, que com sempre ha coordinat el grup, i per Mn. Antoni Elvira, Vicari de Pastoral, van iniciar el seu recorregut el dia 5 d'octubre, després d'un viatge en els que van començar a estrènyer els vincles entre ells. Venien de diverses parròquies: Andorra la Vella, Balaguer, Encamp, Isona, Montardit de Dalt, Puigcerdà, Sanaüja i Sort. A la ciutat de Natzaret van visitar la Basílica de l'Anunciació i hi van celebrar l'Eucaristia. Després de conèixer l'indret on hi havia la casa de Sant Josep, la Sinagoga de Natzaret i de llegir-hi els textos bíblics que hi fan referència, resaren l'Àngelus a la mateixa basílica afegint-se a la celebració que presidiren els pares franciscans que custodien aquest temple.

Un dels moments bonics del viatge va ser aquell mateix dia, quan els matrimonis van renovar el seu compromís matrimonial a Canà de Galilea: el clima especial de l'indret, el compromís davant dels companys, i la celebració posterior van provocar l'emoció d'alguns. En el pe-

legrinatge també hi ha hagut temps per a altres moments vibrants: la commemoració del baptisme de cadascú al riu Jordà; a Banias, lloc de naixement del riu Jordà i on cal situar la població de Cesarea de Felip, van participar en la professió de Pere confessant que també, per a nosaltres, Jesús és el Messies, el Fill del Déu viu; van visitar la muntanya de les Benaunces i van poder celebrar l'Eucaristia; a Cafarnaüm, van visitar la casa de Pere, la Sinagoga; a Tabga van recordar el lloc de la multiplicació dels pans i els peixos. Van viatjar en vaixell fins a Tiberíades, tot recordant els moments que visqueren els apòstols en aquest llac de Galilea. També van pujar a la muntanya del Tabor, on van celebrar l'Eucaristia i van fer ressonar el missatge que representa per a les nostres vides el fet de la Transfiguració de Jesús, com ha explicat en la seva crònica de viatge Mn. Antoni Elvira.

Els pelegrins també han visitat la Muntanya del Carmel i han evocat el profeta Elies i venerat la imatge de la Mare de Déu del Carmel, i per suposat, també han visitat la ciutat de Jerusalem.

El cansament per un viatge ple de vivències i d'informació no ha fet minvar l'entusiasme dels viatgers. L'experiència ha estat molt gratificant i enriquidora.



Mons. Vives en la celebració de la creació de la Confraria de la Sang



Diumenge 9 d'octubre, l'Arquebisbe Joan-Enric Vives va participar a Perpinyà a la celebració eucarística per commemorar els 600 anys de la creació de la Confraria de la Sang, convidat pel Bisbe de Perpinyà, Mons. Norbert Turini.

La celebració va ser presidida pel Cardenal Lluís Martínez Sistach, Arquebisbe emèrit de Barcelona i van prendre part les autoritats de Perpinyà, encapçalades per l'Alcalde, Jean-Marc Pujol, i el President de l'Arxiconfraria de la Sang de Perpinyà, André Payret. També van assistir-hi membres de les confraries de la Sang de Mataró, Reus i Tarragona. La Confraria de la Sang de Perpinyà fou fundada l'11 d'octubre de 1416 en l'església de Sant Jaume de Perpinyà, després de la predicació sobre la Passió del Senyor del frare dominic Sant Vicenç Ferrer. Aquesta confraria es va dedicar a assistir i ajudar els condemnats a mort, a les obres de misericòrdia i a exaltar la Passió de Crist amb l'organització de les tradicionals processons.

Aquesta celebració eucarística forma part dels actes organitzats per celebrar els 600 anys de la fundació de la Confraria, també han inclòs una exposició commemorativa de la història de l'Arxiconfraria i una xerrada sobre Sant Vicenç Ferrer.

AGENDA

- ▶ **29 d'octubre.** Reunió Mans Unides a La Seu d'Urgell, a les 10.30 h. / Inauguració de les restauracions al Monestir de les Avellanès, a les 16.30 h.
- ▶ **30 d'octubre.** Confirmacions a Tremp i inauguració de la seu penitencial.
- ▶ **1 de novembre.** Solemnitat de Tots Sants.
- ▶ **2 de novembre.** Fidels Difunts.
- ▶ **3 de novembre.** Festa St. Ermengol, patró secundari del Bisbat d'Urgell.
- ▶ **5 de novembre.** Consell Pastoral Diocesà a La Seu d'Urgell, a les 10.30 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

31. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fl 2,1-4 / Sl 130 / Lc 14,12-14]. Sant Alfons (Alonso) Rodríguez, rel. jesuïta castellà, mort a Palma de Mallorca; sant Quintí, mr.; sant Wolfgang, bisbe; santa Lucil·la, vg. i mr.

NOVEMBRE

1. □ Dimarts [Ap 7,2-4.9-14 / Sl 23 / 1Jo 3,1-3 / Mt 5,1-12a]. Tots Sants.

2. ■ Dimecres [Per exemple: Is 25,6a.7-9 / Sl 22 / 1 Te 4,13-14. 17b-18 / Jn 11,17-27]. Comemoració de tots els Fidels Difunts.

3. ■ (□ a Urgell). Dijous [Fl 3, 3-8 / Sl 104 / Lc 15,1-10]. Urgell: Sant Ermengol (†1035), bisbe d'Urgell; sant Martí de Porres (1579-1639), rel. dominicà de Lima; sant Pere Almató, prev. dominicà i mr. a Indo-xina (1861), nat a Sant Feliu Sasserra (Lluçanès).

4. □ Divendres [Fl 3,17-4,1 / Sl 121 / Lc 16,1-8]. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, cardenal; sants Vidal i Agrícola, mrs.

5. ■ Dissabte [Fl 4,10-19 / Sl 111 / Lc 16,9-15]. Sant Feliu de Llo-

bregat; beata Maria Ràfols, vg.; santa Àngela de la Creu, vg.; sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe.

6. ■ Diumenge vinent, XXXII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [2M 7,1-2.9-14 / Sl 16 / 2Te 2,16-3,5 / Lc 20,27-38 (o bé més breu: 20,27.34-38)]. Sants i beats màrtirs del s. xx a Espanya; sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633); sant Leonard, anacoreta; beata Beatriu, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí (València).

Diuenge XXI de durant l'any

COMENTARI

El Fill de l'home ha vingut a salvar allò que s'havia perdut



La 2a part del llibre de la Saviesa vol aixecar els ànims dels deportats a Babilònia recordant l'opressió dels seus avantpassats a Egipte i com el Senyor els va alliberar.

Perquè ho podeu tot, us apiadeu de tothom perquè puguin penedir-se, s'allunyin del mal i creguin en Vós.

2Te s'escriu després d'una carta autèntica de Pau (1Te) i d'una falsa carta on diu que «el dia del Senyor és absolutament imminent».

No us alarmeu encara que una suposada revelació de l'Esperit o una carta que passés com si fos nostra, us anunciessin que el dia del Senyor és imminent. 2Te corregeix matisant que l'inici de la fe, tot el seu recorregut per la història i l'accés definitiu al Regne del cel són sota el signe benivolent de l'amor de Déu.

Amb la «comunió de béns» com un dels quatre pilars de la Comunitat (Ac 2,42s), Lc insisteix més que cap altre en el perill de les riqueses.

Què n'és de difícil als rics d'entrar al Regne de Déu! (Lc 18,24) L'episodi anterior de l'home ric acabava enigmàtic: Allò impossible als homes, és possible a Déu (Lc 18,27)

Què hi ha? Amnistia o conversió?

De Zaqueu, home ric, acaba Jesús dient que avui ha entrat la Salvació en aquesta casa.

La clau és que el Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar allò que s'havia perdut.

Zaqueu, home ric, estava perdut però acollí amb alegria la crida de Jesús: Baixa de pressa que avui m'he de quedar a casa teva.

Zaqueu el rebé tot content i digué: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns». Notem l'ara mateix del dono als pobres en contrast al tan habitual «donaré / faré / compartiré» que sovint situa els propòsits en un futur certament molt imperfecte.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 11,23-12,2)

Senyor, el món tot sencer davant vostre és com un gra que tot just inclina la balança, com un esquitx de rosa da que cau a terra al matí. Justament perquè ho podeu tot us apiadeu de tothom i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se. És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho. Com persistiria res si vós no ho volguéssiu? Què continuaria existint si no rebés la vostra invitació? I vós, Senyor que estimeu la vida, tot ho planyeu, sabent que tot és vostre, ja que el vostre alè immortal és present en tots. Per això repreneu una mica els qui es desencaminen i, servint-vos d'allò mateix amb què han pecat, els amonesteu i els recordeu les seves culpes, perquè s'allunyin del mal i creguin en vós, Senyor.

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 1,11-2,2)

Germans, sempre preguem per vosaltres, demanant que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana i amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira. Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor. Pel que fa a l'adveniment de Jesucrist, el nostre Senyor, i a la nostra reunió amb ell, us preguem, germans, que no perdeu el seny ni us alarmeu, encara que una suposada revelació de l'Esperit o una dita o carta que passés com si fos nostra anunciessin que el dia del Senyor és imminent.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 19,1-10)

En aquell temps, Jesús anà de pas a Jericó. Un home que es deia Zaqueu, cap de cobradors d'impostos i ric, intentava de veure qui era Jesús, però la gentada li privava la vista perquè era petit d'estatura. Llavors, per poder-lo veure, corregué endavant i s'enfilà en un arbre al lloc on Jesús havia de passar.

Quan Jesús arribà en aquell indret alçà els ulls i li digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva». Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content. Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador. Però Zaqueu es posà dret i digué al Senyor: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns, i a tots els qui he defraudat els restitueixo quatre vegades més». Jesús li digué: «Avui s'ha salvat aquesta casa, ja que aquest home també és un fill d'Abraham. És que el Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut.»

▶ Lectura del llibre de la Sabiduría (Sab 11,22-12,2)

Señor, el mundo entero es ante ti como un grano en la balanza, como gota de rocío mañanero sobre la tierra. Pero te compadesces de todos, porque todo lo que puedes y pasas por alto los pecados de los hombres para que se arrepientan.

Amas a todos los seres y no aborreces nada de lo que hiciste; pues, si odiaras algo, no lo habrías creado. ¿Cómo subsistiría algo, si tú no lo quisieras?, o ¿cómo se conservaría, si tú no lo hubieras llamado? Pero tú eres indulgente con todas las cosas, porque son tuyas, Señor, amigo de la vida. Pues tu sopro incorruptible está en todas ellas. Por eso corriges poco a poco a los que caen, los reprendes y les recuerdas su pecado, para que, apartándose del mal, crean en ti, Señor.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendeciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles, / que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 1,11-2,2)

Hermanos:

Oramos continuamente por vosotros, para que nuestro Dios os haga dignos de la vocación y con su poder lleve a término todo propósito de hacer el bien y la tarea de la fe. De este modo, el nombre de nuestro Señor Jesús será glorificado en vosotros y vosotros en él, según la gracia de nuestro Dios y del Señor Jesucristo. A propósito de la venida de nuestro Señor Jesucristo y de nuestra reunión con él, os rogamos, hermanos, que no perdáis fácilmente la cabeza ni os alarméis por alguna revelación, rumor o supuesta carta nuestra, como si el día del Señor estuviera encima.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 19,1-10)

En aquel tiempo, Jesús entró en Jericó e iba atravesando la ciudad. En esto, un hombre llamado Zaqueo, jefe de publicanos y rico, trataba de ver quién era Jesús, pero no lo lograba a causa del gentío, porque era pequeño de estatura. Corriendo más adelante, se subió a un sicómoro para verlo, porque tenía que pasar por allí. Jesús, al llegar a aquel sitio, levantó los ojos y le dijo: «Zaqueo, date prisa y baja, porque es necesario que hoy me quede en tu casa». Él se dio prisa en bajar y lo recibió muy contento. Al ver esto, todos murmuraban diciendo: «Ha entrado a hospedarse en casa de un pecador». Pero Zaqueo, de pie, dijo al Señor: «Mira, Señor, la mitad de mis bienes se la doy a los pobres; y si he defraudado a alguno, le restituyo cuatro veces más». Jesús le dijo: «Hoy ha sido la salvación de esta casa, pues también este es hijo de Abraham. Porque el Hijo del hombre ha venido a buscar y a salvar lo que estaba perdido.»